

[Smørum.]

at det gøres paa en fornuftig Maade, saaledes at det kan indpasses i vort Skattesystem paa en rigtig og rationel Maade.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Duborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Duborg: Jeg ønsker blot at sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg Sp. 2783 finder en Udtalelse, som fuldt ud beviser den af mig fremsatte Paastand — med Formandens Tilladelse vil jeg oplæse den —:

„Regeringen søger at undskylde sig med, at det er Forholdene, der har udviklet sig saaledes, og vil give de udenrigspolitiske Forhold hele Skylden; denne Undskyldning var berettiget, da Krisen satte ind, men den kan ikke vedblive at være det, efter at det for længst er blevet en Kendsgerning, at vi er kommet ind i en anden handelspolitisk Periode.“

Den højtærede Minister har et andet Sted i mit Foredrag fundet den Udtalelse — og den vedstaar jeg —, at det er Industripolitikken, der har skabt det Modsetningsforhold, der er opstaaet mellem Landbrug og Industri, fordi Regeringen, navnlig ved sin Valutapolitik, men ogsaa paa anden Maade, har skabt en Højkonjunktur for Industrien og ved sin Mangel paa Vilje til at gaa ind i en rationel Landbrugspolitik har opretholdt en Lavkonjunktur for Landbruget. Selvfølgelig mener hverken jeg eller mit Parti, at vi ikke har Nytte af Handelstraktater og de dermed forbundne Lovforanstaltninger, men det er ikke den Side af Sagen, vi her debatterer, det er Regeringens Indsats over for Landbrugsproblemet paa et andet Omraade.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister spurgte baade i Gaar og i Dag, henvendt til Oppositionen — efter at han havde pralet med de mere eller mindre haabløse Ordninger og Foranstaltninger, der er gennemført —, for øvrigt i en overlegen og hoverende Tone — med Formandens Tilladelse et kort Citat —:

„Er der nogle af de Herrer, som nu paastaar, at det er Regeringens Politik, der er Skyld i Landbrugets Vanskeligheder, der vil staa op her og foreslaa, at man skal

gaa bort fra de Foranstaltninger, der er truffet?“

Det er, tør jeg hævde, at stille Forholdene fuldstændig paa Hovedet. Ministeren kunde med lige saa god eller med lige saa slet Begrundelse have spurgt, om fornuftige Mennesker i det Tilfælde, at Ministeren havde slaet en Mand til Krøbling, vilde misunde den paagældende de Krykker, han havde faaet. Selvfølgelig vilde ingen være saa umenneskelig. Sandheden er den, at Ministeren og hans Parti, navnlig gennem den haabløse Valutaordning, økonomisk set har gjort Landbruget til Krøbling, og derfor er det komplet meningsløst at spørge, om vi misunder Landbruget de Krykker, Regeringen alleernaadigst har foræret det.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Naar Ministeren i Dag benægter, hvad Ministeren udtalte i Gaar, kommer det ingenlunde overraskende efter de Selvmodsigelser, jeg var ude for i Gaar, men naar Ministeren samtidig siger, at Det frie Folkeparti skader Landbruget mest af alle, saa maa jeg sige, at det optager jeg kun som en Kompliment fra Ministerens Side. Det er et Bevis paa, at Ministeren anser det som sin Opgave at „nedhjelpe“ Landbrugets Rentabilitet, og vi anser det som vor Opgave at ophjælpe Rentabiliteten; der er Divergensen, og det er aabenbart det, der skaber Misforstaaelsen.

Men Ministeren har ikke svaret paa de Spørgsmaal, jeg har stillet. Jeg gentager dem: Vil Ministeren være med til at rykke Grænsen for den Del af Panteværdien, som en Mand skal have i Gæld for at komme med ind under denne Lov, nedad, og vil Ministeren være med til at gøre Fredningstiden tilbagevirkende? De to Spørgsmaal har den højtærede Minister hidtil ikke villet svare paa, og jeg faar vel heller ikke noget Svar. Vi er jo vant til, at Ministeren ikke besvarer Spørgsmaalene, jeg har kun gentaget dem for at faa dette konstateret.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Smørum fremsatte her den mærkværdige Paastand, at det Forslag, der var fremsat fra vor Side, ikke var praktisk gennemførligt. Nu vilde det ærede Medlem Hr. Smørum, hvis han var inde i Grundskylds-